

[Berglund.]

Grønland kan man opleve, at man i én by ikke kan købe grønlandske produkter i form af sælkød o. lign., og i en anden by 200–300 km længere væk har man masser af sælkød. Det kan ikke afsættes. Folk på dette sted har ingen mulighed for at tjene penge ved at sælge disse produkter, selv om det er en mangelvare i en anden by. Derfor er det nødvendigt i dag at støtte hjemmemarkedsproduktionen i Grønland bedre end nu.

Jeg skal påpege, at de ændringer, der er foreslået, er støttet af alle erhvervsgrene i Grønland og vedtaget enstemmigt af Grønlands landsråd.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg føler grund til at sige hjertelig tak til de ordførere, der har givet tilslutning til det lovforslag, der foreligger til behandling her. Jeg synes, at der var en meget, meget overvejende grad af positive bemærkninger om forslaget, og det siger jeg hjertelig tak for.

Jeg fornemmede også, at ordførertalerne dækkede over et fælles ønske om under det kommende udvalgsarbejde at få en god anledning til at bore lidt dybere i en hel del af de ting, der er gemt i lovforslaget. Hvis der skulle være behov for det – sådan måtte jeg forstå ordførerne – så vil jeg naturligvis være meget villig til at medvirke til at få klarlagt så mange af disse spørgsmål som muligt.

Jeg fik stillet et enkelt direkte spørgsmål om, hvorvidt jeg i lovforslaget kan pege på nogen bestemmelse, som, jeg ved ikke om ordet var favorisere, men altså som i særlig grad lægger vægt på, at den støttemulighed, som lovforslaget indeholder, er særlig målrettet imod grønlænderne. Jeg mener, at grønlænderne har særlige forudsætninger og vel også er stillet på en særlig måde i forhold til det store erhverv i Grønland, fiskeriet, og jeg vil tro, at en stor part af den erhvervsstøtte, som vil blive stillet til rådighed via dette forslag, i særlig grad vil komme grønlandske fiskere til gode. Det er den ene ting.

Men så vil jeg gerne ganske kort henlede opmærksomheden på, hvad der står i bemærkningerne til forslaget til nr. 5:

»Der kan dog være behov for særlig støtte til grønlænderes overtagelse af bestående erhvervsvirksomheder inden for industri, handel og håndværk.«

Når jeg citerer disse ord, skyldes det ikke bemærkninger her fra talerstolen, men over for mig privat udtalte bemærkninger fra flere af ordførernes side, så sent som lige før denne debat begyndte, hvoraf jeg forstod, at flere netop med henvisning hertil ville grave noget dybere i denne problematik under udvalgsarbejdet.

Men jeg takker i øvrigt ordførerne for de meget venlige bemærkninger, der er faldet om dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, der den 28. oktober 1976 er nedsat til behandling af lovforslag vedrørende Grønland. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov for Grønland om arealanvendelse, byudvikling og bebyggelse.

(Lovforslag nr. L 143. Fremsat 7/12 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Søren B. Jørgensen (S):

Med dette lovforslag føjes der atter et led til de senere års lange kæde af love, der tager sigte på at give grønlænderne større medbestemmelse over egne anliggender.

Efter at have gennemlæst forslaget og bemærkningerne dertil er jeg kommet til den opfattelse, at det tager sigte på at skabe orden, plan og system i den fysiske planlægning på Grønland fremover.

Jeg har gentagne gange haft den fornøjelse at gæste Grønland og er også vidende om, at der ikke på Grønland for øjeblikket findes nogen form for egentlig lov om lands- og byplanlægning, ligesom der ikke findes nogen egentlig bygningslov, men det er mit indtryk, at der alligevel ikke hersker den helt store forvirring på dette område. Imidlertid fortsætter udviklingen, og ingen ved noget om, hvad fremtiden vil bringe på Grønland. Jeg finder